

Rekonstrukcija Ženski fond vas poziva na konferenciju za medije povodom promocije edukativne kampanje KAKO DA SESTRE TO RADE NAJBOLJE !

Sreda 20.12.2017. u 12h , Medija centar, Terazije 3, srednja sala

Cilj kampanje je bio da problematizujemo pitanje javnog novca i gde se on troši a da se isto zapitamo gde individualno možemo da damo novac. Pregledom budžeta za 2018 godinu vidimo da se povećava budžet za odbranu i unutrašnje poslove, a za ostale oblasti životnog razvoja poput kulture, obrazovanja, nauke opada.

Celoga života radimo za malo ili mnogo a retko se zapitamo: **PA GDE SE TAJ NAŠ NOVAC UTROŠI?**

Predstavićemo i **PUBLIKACIJU** iz koje možete da saznate zašto smo pokrenule edukativnu kampanju, i da nas sve uputi u korake razumevanja ili ne razumevanja nekih procesa trošenja javnog i privatnog novca i značaja lokalnih filantropskih praksi.

Za medije govore :

- **Zoe Gudović**, inicijatorka kampanje, Rekonstrukcija Ženski fond
- **Danilo Ćurčić**, diplomirani pravnik
- **Katarina Lončarević**, docentkinja na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Beogradu
- **Milena Vasić**, pravna savetnica u Komitetu pravnika za ljudska prava – YUCOM.
- **Boban Stojanović**, doktorant i saradnik na Fakultetu političkih nauka Univerziteta u Beogradu i osnivač Grupe za analizu i kreiranje javnih politika
- **Fahrudin Kladničanin**, programski koordinator u Akademskoj inicijativi Forum 10, lokalnoj nevladinoj organizaciji iz Novog Pazara

.....

Mirjana Miroslavljević Bobić, direktorka Rekonstrukcije Ženski fond, objašnjava da svaki budžet oslikava vrednosti, principe i koncept rada onoga ko ga pravi. Pored politike koja stoji iza budžeta, Mirjana skicira vezu između državnog budžeta i budžeta nevladinih organizacija koje sve više preuzimaju uloge države. Podseća da sve češće svedočimo tendencioznim i neopravdanim napadima na određene nevladine organizacije koje su *prst u oko* vladajućem režimu, a ponekad i samom kapitalističkom sistemu, ali da je to dobra prilika da se učini vidljivim koliko novca nevladine organizacije ulažu u aktivnosti koje bi trebalo država da realizuje. Smanjenje državnih ulaganja u obrazovanje, zdravstvo i druge civilne potrebe rezultat je mera štednje.

Govoreći o merama štednje, **Danilo Ćurčić**, pravnik i aktivista za socijalna i ekonomska prava, ističe: „Prema odredbama Međunarodnog pakta o ekonomskim, socijalnim i kulturnim pravima, jedna od centralnih obaveza vlasti je da ne nameće i ne sprovodi retrogresivne mere u oblasti ostvarivanja ekonomskih i socijalnih prava. Ne mogu se uvoditi mere i politike koje će sniziti nivo dostignutih prava, a mere prilagođavanja koje bi mogle uticati na

ostvarivanje ekonomskih i socijalnih prava moraju se vremenski ograničiti.“ Istaknuto je da svaka ekonomska odluka mora biti doneta na način kojim se poštuju ekonomska i socijalna ljudska prava, što vlasti ne poštuju.

Kada je reč o civilnom sektoru, **Marija Jakovljević**, koordinatorka programa u RŽF, ističe da su goruća, a skrajnuta pitanja razumevanje sistema u kojem civilni sektor deluje, kao i zamki u koje neretko upada perpetuiranjem postojećeg stanja.

Mladen Jovanović, konsultant i edukator u civilnom sektoru, podvlači da poruka nevladinih organizacija i aktivista/kinja bi morala da stvori nadu, veru da se problem mora rešiti i da su građani i udruženja važan deo rešenja problema.

Feministička aktivistkinja i muzičarka **Selena Simić** ističe da građani i građanke nisu naučeni i obavešteni o tome da imaju prava na informacije od javnog značaja, niti su upoznati sa procedurama dobijanja tih informacija.

Milena Vasić, pravna savetnica u Komitetu pravnika za ljudska prava – YUCOM, podseća da svako ima pravo da istinito, potpuno i blagovremeno bude obaveštavan o pitanjima od javnog značaja i sredstva javnog obaveštavanja su dužna da to pravo poštuju. „Svako ima pravo na pristup podacima koji su u posedu državnih organa i organizacija kojima su poverena javna ovlašćenja, u skladu sa zakonom.“ **Katarina Antonić**, aktivistkinja studentskog pokreta Novi Sad, navodi da iako postoje mehanizmi putem kojih se određene društvene grupe trebaju uključiti u donošenje nekih odluka, to se često sprovodi samo prividno. „Neka prava i mehanizme već imamo, dok za neka druga tek treba da se izborimo. Mislim da u tu borbu definitivno treba uključiti proteste i ulične akcije, ali pre toga raditi na edukaciji, organizaciji i povezivanju aktera tih akcija.“

Radmila Miković, ekspertkinja za razvoj i menadžment, podseća da učešće javnosti podrazumeva *zajednički rad svih zainteresovanih strana* na projektovanju održivog razvoja sopstvene lokalne zajednice te „omogućava svim zainteresovanim stranama da ostvare osnovna građanska prava, da bolje razumeju donosioce odluka i obratno, da imaju bolji pristup informacijama od javnog značaja, da izraze sopstvene potrebe i mišljenja pre nego što je odluka doneta, da osete uključenost i vlasništvo nad donetim odlukama i politikama, umesto apatije i rezignacije, da se poveća nivo odgovornosti i identifikacije sa sopstvenom zajednicom.“

Branka Ćurčić, aktivistkinja grupe za Konceptualnu politiku i članica UO NKSS, to ilustruje iskustvom sa terena: „mesne zajednice kao najniži organi samouprave mogle bi da imaju važnu ulogu u negovanju neposrednog kontakta sa autentičnim političkim i socijalnim potrebama građana i građanki sa svojih teritorija, jer njihova delatnost upravo treba da bude posvećena *zadovoljavanju potreba od neposrednog zajedničkog interesa u lokalnim zajednicama*.“

Za sva dodatna pitanja možete kontaktirati Zoe Gudović na telefon 063/455845 ili na email zoe.gudovic@gmail.com

Posetite naš sajt i informacije o edukativnoj kampanji
<http://www.rwfund.org/ukljucite-se/kako-da-sestre-to-rade-najbolje/>